

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **P.** V.
T., zastúpený advokátom JUDr. M., H. T., proti žalovaným: **1/ Ing. A., H., D., 2/ A., F., T.**,
obaja právne zastúpení advokátskou kanceláriou I. s. r. o., S., T., **o zaplatenie 9 294,32 eur**
s príslušenstvom, vedenej Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 7Cb/22/2011, na dovolanie
žalovaných proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 21 Cob 199/2013-335 z 30.
decembra 2013, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie **z a m i e t a**.

Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní nahradiť žalobcovi na účet právneho zástupcu trovy
dovolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 135,01 eur.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trnava (ďalej len súd prvého stupňa) uznesením č. k. 7Cb22/2011-322
z 2. septembra 2013 prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na
Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 15Cb/87/2010. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že
žalovaní v predmetnom konaní, v ktorom sa žalobca domáha zaplatenia neuhradenej časti
kúpnej ceny za prevod obchodného podielu, požiadali podaním doručeným súdu 30. 5. 2013
o prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia veci vedenej na tom istom súde pod
sp. zn. 15Cb/87/2010, ktoré časovo predchádza konaniu v predmetnej veci. Návrh odôvodnili

tým, že obe konania navzájom bezprostredne a objektívne súvisia, keď nárok žalobcu vyplýva z rovnakého titulu, týka sa tých istých účastníkov a rozdielne je len obdobie plnenia. Vzhľadom na rozsiahle dokazovanie vykonané vo veci 15Cb/87/2010 je opätovné vykonanie dokazovania nadbytočné a nevhodné a rozhodnutie v tejto veci bude mať zásadný vplyv na rozhodnutie súdu v tejto veci. Súd zistil, že predmetom konania, na ktoré žalovaní poukázali, je zaplatenie kúpnej ceny za prevod obchodného podielu za obdobie od augusta do apríla 2009 vo výške 8 758,20 eur, kde na oboch stranách vystupujú účastníci konania totožní s účastníkmi konania v tomto konaní. V konaní bolo vykonané rozsiahle dokazovanie o skutočnostiach, ktoré majú význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní, kde nárok vyplýva z totožného právneho titulu avšak za odlišné obdobie (september 2010 – marec 2011). S poukázaním na skutkovú i právnu súvislosť konaní ako aj na zásadu účelnosti a hospodárnosti konania súd podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. návrhu na prerušenie konania vyhovel.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trnave (ďalej len odvolací súd) uznesením č. k. 21Cob/199/2013-335 z 30. decembra 2013 uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, že návrh na prerušenie konania zamietol. V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že v danej veci nejde o procesnú situáciu predpokladanú ustanovením § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. a k naplneniu podmienok pre prerušenie konania nedošlo. Žalovaní v obsahu procesného návrhu ani súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia neidentifikujú otázku, ktorá mala byť riešená v konaní Okresného súdu Trnava sp. zn. 15Cb/87/2010 a ktorá súčasne môže mať význam pre rozhodnutie v predmetnej veci. Existenciu takejto otázky súd prvého stupňa ani nekonštatoval a za dôvod prerušenia konania označil iba skutkovú a právnu súvislosť oboch konaní, účelnosť a hospodárnosť konania v súvislosti s pokročilejším stavom dokazovania v konaní 15Cb/87/2010, ktoré je ale rovnako konaním o žalobe na peňažné plnenie a jeho výsledok (zamietnutie žaloby, priznanie alebo čiastočné priznanie uplatneného nároku, zastavenie konania) ani nemôže riešiť priamo a záväzne akúkoľvek otázku majúcu význam pre rozhodnutie o inom, hoci obdobnom peňažnom nároku.

Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 21. 2. 2014.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podali žalovaní 1/ a 2/ dovolanie s poukázaním na existenciu dovolacieho dôvodu v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., teda že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. V dôvodoch odvolania uviedli, že úvahy odvolacieho súdu nie sú konkrétne podložené príslušnou zákonnou úpravou, ani reálne

preukázaným a opodstatneným skutkovým stavom veci. Žalovaní objektívne preukázali dôvodnosť prerušenia konania ako to správne ustálil súd prvého stupňa. Opakovane uviedli, že na Okresnom súde Trnava prebieha staršie konanie pod sp. zn. 15Cb/87/2010, v ktorom sa rieši elementárna otázka, ktorá bude mať zásadný význam pre rozhodnutie veci v predmetnom konaní. Nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že žalovaní v tomto konaní nespochybňovali uplatňovanú pohľadávku, práve naopak. Obe konania bezprostredne a objektívne skutkovo súvisia a týkajú sa tých istých účastníkov. V staršom konaní bolo vykonané rozsiahle dokazovanie (výsluchy svedkov, listinné dôkazy a predovšetkým vznesenie námietky započítania majúcej bezprostredný súvis s nárokom žalobcu uplatneným v tomto konaní) a vo veci už bolo rozhodnuté neprávoplatným rozsudkom, proti ktorému podali žalovaní odvolanie. Vykonávanie relevantne totožného dokazovania je nepochybne nadbytočné a nevhodné. Nerešpektovaním rozhodnutia súdu v konaní sp. zn. 15Cb/87/2010, ktoré rieši otázku dôvodnosti vzájomného návrhu žalovaných a rozhodnutím súdu v tomto konaní by mohlo reálne dôjsť k ustáleniu bezdôvodného obohatenia na strane žalobcu a takéto rozhodnutie by bolo jednoznačne predčasným v rozpore so zásadou právnej istoty a zakladalo by zrejmu nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov konania. Odvolatelia ďalej tvrdili, že v rozhodnutí odvolacieho súdu absentuje určitosť a presvedčivosť dôvodov v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p., v dôsledku čoho bolo porušené základné právo žalovaných podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Z uvedených dôvodov navrhli, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zmenil.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu sa týka procesného postupu v konaní, nie rozhodnutia vo veci samej, a preto jeho odôvodnenie nepodlieha tak prísny požiadavkám na odôvodnenie ako je tomu pri rozsudkoch vo veci samej. K aplikácii ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. uviedol, že uvedené ustanovenie sa týka fakultatívnej možnosti súdu prerušiť konanie, pričom je na zvážení súdu, či uvedený procesný inštitút využije alebo vykoná iné vhodné opatrenia v súlade s hospodárnosťou a rýchlosťou konania. Poznamenal, že v predmetnej veci je možné pripojiť spisový materiál vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 15Cb/87/2010 a oboznámiť sa s výsledkami vykonaného dokazovania, čím bude naplnená podmienka hospodárnosti a rýchlosti konania. Navrhol, aby dovolací súd dovolanie odmietol a žalobcovi priznal trovy dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, podľa § 10a ods. 1 O. s. p. po zistení, že dovolanie podali účastníci konania včas a je prípustné podľa § 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p. v znení účinnom do 31. 12. 2014, prejednal vec bez nariadenia pojednávania v zmysle § 243a ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že dovolanie nie je opodstatnené.

Predmetom dovolacieho konania je návrh žalovaných na prerušenie konania.

Podľa § 6 O. s. p., v konaní postupuje súd v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná.

Podľa § 100 ods. 1 veta prvá, len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Citované ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, teda také, ktoré nie je pre konanie nevyhnutné. To znamená, že súd môže prerušiť konanie v prípade, keď je rozhodnutie závislé od vyriešenia predbežnej otázky, ktorú si však súd môže sám posúdiť, a preto konanie podľa vlastnej úvahy prerušiť alebo kedykoľvek sám predbežnú otázku posúdiť bez ohľadu na jej vyriešenie v inom súdnom konaní. Prerušenie konania podľa citovaného ustanovenia závisí od úvahy súdu a je upravené len ako procesná možnosť súdu, nie však jeho povinnosť. Z hľadiska kritéria významu riešenej otázky pre rozhodnutie súdu môže ísť iba o otázku, ktorá je pre rozhodnutie súdu rozhodujúca. Súd má najskôr zvážiť možnosť iných vhodných opatrení a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Výber vhodného opatrenia slúžiaceho účelu racionálnej organizácie postupu pri vedení konania, má súd podriaďovať aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní vyplývajúcej z ustanovenia § 6 O. s. p.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa v predmetnom konaní žalobou proti žalovaným domáha zaplatenia splátok kúpnej ceny obchodného podielu v spoločnosti A. s.r.o. so sídlom P. T., IČO: X. podľa zmluvy o prevode obchodného podielu za obdobie mesiacov september 2010 až marec 2011. Je nesporné, že v konaní vedenom Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 15Cb/87/2010 žalobca uplatnil proti žalovaným nárok na zaplatenie skorších splátok uvedenej kúpnej ceny na základe totožnej zmluvy o prevode obchodného podielu v celkovej výške 8 758,20 eur s príslušenstvom. Žalovaní navrhli prerušenie konania s odôvodnením, že v

konaní vedenom pod sp. zn. 15Cb/87/2010 sa rieši otázka, ktorá bude mať zásadný význam pre rozhodnutie súdu v predmetnom konaní. Poukázali pritom na skutkovú a právnu súvislosť uplatnených nárokov v oboch veciach, totožnosť ich účastníkov a hlavne na hospodárnosť konania, vzhľadom na už vykonané dokazovanie vo veci sp. zn. 15Cb/87/2010.

Odvolačí súd napadnutým uznesením zamietol návrh na prerušenie konania s odôvodnením, že v danej veci nejde o procesnú situáciu predpokladanú citovaným ustanovením § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. a výsledok konania vo veci sp. zn. 15Cb/87/2010, predmetom ktorého je peňažné plnenie, nerieši priamo a záväzne otázku majúcu význam pre rozhodnutie o inom, hoci obdobnom peňažnom plnení, ktoré je predmetom tohto konania. Dovolací súd sa s uvedenými dôvodmi rozhodnutia stotožňuje. Skutočnosti, na ktoré poukazujú žalovaní v návrhu na prerušenie konania a aj v dovolaní, nie sú významné pre rozhodnutie súdu z hľadiska dôvodov prerušenia konania. Skutková súvislosť oboch konaní, totožnosť ich účastníkov a hospodárnosť konania môže tvoriť základ pre iné procesné opatrenie súdu ako napríklad spojenie vecí v zmysle § 112 ods. 1 O. s. p. Odvolací súd správne posúdil zákonné predpoklady prerušenia konania podľa citovaného ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. a napadnutým rozhodnutím rešpektoval účel zákona vyjadrený v ustanoveniach § 6 a § 100 O. s. p., aby ochrana práv všetkých účastníkov konania bola účinná a rýchla, čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (právo na spravodlivé súdne konanie) a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (právo na to, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných priet'ahov).

Z uvedených dôvodov dovolací súd podľa § 243b ods. 1, 4 O. s. p. dovolanie žalovaných zamietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243 c/ O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia advokátom vo výške 135,01 eur. Advokátovi patrí odmena za jeden úkon právnej služby – vyjadrenie k dovolaniu z 18. 3. 2014, vo výške jednej polovice základnej sadzby podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 13a ods. 2 písm. b/ a § 13a ods. 5 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., čo predstavuje sumu 126,97 eur a paušálna náhrada hotových výdavkov vo výške 8,04 eur podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 31. marca 2015

JUDr. Gabriela Mederová, v. r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Némethová